

2. søndag efter påske - 26. april 2020 - ved sognepræst Børge Jensen

1. Læs først teksten: **Johannevangeliet kapitel 10 vers 22-30.**

Hvis du ikke har en Bibel, så gå ind på Google og skriv: **Bibelselskabet.dk** - så vælger du **Bibelen Online** - og finder frem til ovenstående tekst i Det nye Testamente.

2: Prædiken.

Evangeliet i dag handler om TRYGHED. Tryghed er en mangelvare i denne tid, hvor en usynlig virus lurder på enhver af os. Hvor ville det være dejligt, om man kunne forsikre sig imod smittefaren - ligesom vi forsikrer os imod, at der sker noget uforudsigeligt og slemt, når vi skal ud at rejse.

Det samme gælder i vore hjem. Her forsøger vi også at dække os ind med en række forsikringer af hus og indbo - måske kombineret med et avanceret alarmsystem.

Ved landets grænser forsikrer vi os med grænsebomme, og vi forsikrer os med lovgivning for og imod dette og hint. For vi vil som mennesker altid gerne være på den sikre side. Være trygge. Det ligger i vores natur.

Evangeliet til 2. søndag efter påske handler også om at opnå tryghed. Jøderne vil gerne have forsikring på, om ham Jesus nu også er deres ventede frelser: "Giv os ren besked. Sig det dog ligeud, om du er Kristus".

Men Jesus er, som så tit, indirekte i sine svar og bruger gerne billedtale. Hans svar er: "Mine får hører min røst, og jeg kender dem. Ingen skal rive dem ud af min hånd".

De ord tilbyder en anden tryghed at finde ro i end i de forsikringer, vi kan købe eller lovgive os til. At leve på den forsikring, Jesus her giver: At være kendt af ham - det skænker en helt anden form for ro og tryghed. Det er en tryghed, hvori vi erkender, at vi - uanset hvor megen tryghed vi selv forsøger at skabe - så kan alt ske. Og når vi er realistiske om, at alt kan ske med os, så har vi brug for den tryghed, Jesus Kristus giver, og den tryghed består i, at vi er genstand for hans kærlighed - under alle forhold.

"Mine får hører min røst, og jeg kender dem". Altid at være KENDT betyder: Altid at være ELSKET. At være kendt er ligesom at være i et barn-forældre-forhold, hvor forældrene kender det enkelte barn og dette barns udfordringer og forsøger at hjælpe det med at lære at håndtere livet, som det er.

Og så er det endnu stærkere at være i Guds hånd, fordi også forældre overser noget og ikke magter at gennemskue alt. Og det er heller ikke altid, vi mennesker kan give den betingelsesløse kærlighed. Ind imellem siger/gør vi noget helt forkert. Måske dømmes vi. Uden at vide det og i bedste mening - men dom er ikke det samme som kærlighed og tryghed.

Men i Guds hånd findes den fuldkomne tryghed - den tryghed, som er der, også når vi rokkes i vores grundvold, og alting er anderledes - ikke mindst i denne tid. Så er det billedligt talt godt at være et får i hans fold. Et får, som bare har brug for, at hyrden er der og sørger for rammerne og trygheden og kender hver enkelt.

Så kan man være tryk, for man ved, at selvom ulven kommer, så vil hyrden give sit liv for fårenes tryk. Gud er som en ægte far for dem. Han er ikke en daglejer, som kun skal have sin løn - nej, for de er hans. Og han værner dem med sit eget liv.

Nu er billedet af får og hyrder ikke længere dagligdag i Danmark, men ulve har vi igen. Og nogle gange angriber de en fåreflok. Så diskuterer vi, om vi vil have ulve i Danmark, og om de er farlige. Det vil jeg ikke gå ind i, men vi ved, at vi altid lever et liv, hvor vi er spændt ud imellem tryk og farlighed. Og selvom vi skulle vælge at skyde alle ulve i Danmark - så kan vi ikke forhindre, at der er så meget andet, der er farligt for os.

Vi kan aldrig udrydde farligheden. Vi kan gøre noget dertil, men vi skal også huske at spørge os selv, om den tryk, vi opnår, giver os det, vi ønsker? For nogle gange kan også tryk blive en ond cirkel, hvor vi ønsker mere og mere tryk og mere forsikring.

Jo mere tryk vi er - eller tror, vi er - jo mere krævende kan man måske også blive, så man næsten med vold og magt vil holde alt ude, som kunne true vores ejendom eller vores egen sikkerhed.

Hvis man får sig forsikret FOR meget imod verden - går man også glip af noget. For vi har fået livet af Gud, ikke som noget, vi ejer, men som noget, vi låner på en måde. Vi har livet til låns for at gøre godt med det, og det er der en stor tryk i.

Den tryk - at være i Guds hånd - den giver muligheder for at favne livet og verden og for at elske andre. At være favnet og ikke kunne rives ud af Guds hånd er at give sig hen i livet, som det nu er - ikke i perfektion, for den findes ikke og kan heller ikke tilkæmpes, uden den næsten bliver til det modsatte. Men vi må heldigvis lægge os i Guds hånd og tage imod den kærlighed, som skænkes os uden krav.

God søndag!

3. Læs eller syng salme nr. **662 i Den danske Salmebog**: Hvad kan os komme til for nød.

Hvis du ikke har en salmebog, så gå ind på Google og skriv: **Hvad kan os komme til for nød** - så kan du vælge Salmebogen Online - og du har teksten i højre spalte. I venstre spalte kan du vælge at høre melodien.